

Forn renuncia a ser el futur candidat del PDeCAT a Barcelona

Munté i Agustí es disputaran la nominació

Raiül Valls. Organitzador Expo Tren Lleida

“Som l’única fira del ferrocarril que hi ha a tot el sud d’Europa”

EL PUNT AVUI+

1,50€

Edició de Lleida

DISSABTE • 10 de març del 2018. Any XLIII. Núm. 14572 - AVUI / Any XL. Núm. 13442 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-12

Vet a Sánchez

REBUIG • El jutge Larena no deixa que Jordi Sánchez pugui anar al ple d’investidura adduint que no ha renunciat al procés

ATREVIMENT • El magistrat s’atribueix competències polítiques i suggereix que hi ha altres candidats possibles

FRE • Torrent ajorna la sessió a l’espera d’una resolució del Tribunal Europeu de Drets Humans, al qual recorrerà dilluns

Puig, Serret i Comín, abans d’iniciar l’entrevista per a El Punt Avui TV a Waterloo, a Bèlgica ■ POL ISERN

Els consellers exiliats volen repetir en el càrrec

Entrevista a Lluís Puig, Meritxell Serret i Antoni Comín

Europa-Món

P24,25

Trump accepta una trobada amb el líder nord-coreà Kim Jong-un

Sorpresa mundial per l’anunci de la cimera, que es preveu per al maig

Nacional

P18

Requeriment del fiscal a Girona i Mollerussa per l’1-0

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Xavier Graset

Bestiar

Com n'hem de dir de tot plegat? Quan fins i tot l'expressió *presos polítics* els la furten a Oriol Junqueras, Joaquim Forn, Jordi Sànchez o Jordi Cuixart. Són presos comuns. Ja és ben cert que els gepes els van posar a l'esquena perquè un mateix no se'ls veiés. I l'Estat i tots aquells que han donat l'empenta perquè el govern sigui entre la presó, l'exili i la llibertat sota fiança no voldran mai aquest mirall. Com tampoc volen veure's en el mirall que suposa la candidatura de Jordi Sànchez. Qui l'ha rellevat al capdavant de l'ANC, l'historiador Agustí Alcoberro, és, entre molts altres llibres, al darrere, juntament amb Mireia Campabadal, d'una compilació de Cròniques del Setge de Barcelona de 1713-1714. Només cal que obriu a l'atzar qualsevol d'aquests relats, alguns anònims. Amb Barcelona sota setge, un 8 d'agost. "Ocorregué en est dia haver-i algunes escopetades a la falda de Montjuïc per voler los espanyols pèndrer una partida de bastià que pasturava, lo que no pogueren lograr. Arrivà un vaixell carregat de blat."

En plena guerra de successió de la corona hispànica, els soldats maldaven pel

Ja se sap que en absència de violència es pot parlar de tot. I l'Estat exerceix la seva

bestiar. No en podem dir setge ara. Sí que en podem dir Generalitat intervinguda, societat intervinguda, vocabulari o llenguatge intervingut. No és bestiar, però poden ser bous i esquesles el que podem perdre en aquest moment en què la política se n'ha anat pel pedregar, i en què un jutge és qui acaba dient qui pot ser president de la Generalitat, saltant-se a la torera aquest mateix imperi de la llei que contínuament es posen a la boca. A l'imperi com al Flandes de l'època el sol s'ha post. El jutge Larena creu que hi ha risc de reiteració delictiva, i Jordi Sànchez segons ell no es pot sotmetre a la investidura. La fiscalia, amb qui van de tronc, li havia demanat que no li atorgués el permís penitenciari, perquè "concedir el permís en aquest context seria tant com afavorir el procés violent". L'etarra Yoldi ho va tenir més fàcil, i es va respectar el seu dret polític a explicar-se davant del parlament navarrès. Ja se sap que en absència de violència es pot parlar de tot. I és clar que l'Estat exerceix la seva, la que sent legitimada d'exercir, diguin el que diguin l'ONU, Amnistia, i potser Estrasburg. No sé ben bé com n'hem de dir. Però la crònica del 1700 ja parlava de bestiar, ja és això. Com bestiar.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Records d'Antoni Bassas

Antoni Bassas ha publicat *Bon dia, són les vuit*, els records de quan va dirigir i presentar *El Matí de Catalunya Ràdio* i dels quatre anys de corresponsal a Washington un cop en va ser despatxat. Se certifica: va ser efectivament despatxat, i la corresponsalia va ser un premi de consolació que al capdavant ell li va anar molt bé perquè des de jove, des d'abans d'*El Matí*, i de les col·laboracions amb Joaquim Maria Puyal, ja tenia l'ull periodístic posat a Amèrica. El van despatxar, regnant el tripartit, després que el diputat socialista Joan Ferran l'acusés de ser el representant suprem de la "crosta" nacionalista. Hi ha moltes classes de crosta. Hi ha la del pa, que és benigna i sagrada, i hi ha aquelles durícies que surten en una ferida. Joan Ferran volia arrencar la de la ferida. Antoni Bassas era assenyalat com el radiofonista dels temps de Pujol, i el tripartit volia una altra veu i una altra mentalitat per despertar la gent al matí amb notícies i comentaris. D'aquí, Antoni Bassas extreu reflexions afinades sobre la llibertat d'expressió i les relacions entre els

“El van despatxar per ser de la “crosta” i tenir massa èxit

periodistes i els polítics. També explica que va ser rellevat perquè tenia massa èxit. Això no ho sabia. Les emissores privades estaven geloses de la publicitat que la ràdio pública s'emportava. No s'hi van suprimir els anuncis, com reclamaven, però van treure el presentador que els "usurpava" per posar-ne un altre que no fos tan acaparador. Pel mig hi havia Oleguer Sarsanedas, director llavors de l'emissora. On hi havia ordres superiors per executar sempre apareixia Sarsanedas, també en època de Pujol. Això ho dic jo. Bassas és, en tot el llibre, molt més afable i subtil.

Durant anys jo també em vaig despatxar amb Bassas. Un dia vaig saber que el llamp que havia caigut prop de casa havia tombat una torre del mercat de la plaça de Cuba i havia ferit una venedora de l'ONCE i una de la carn. L'atemptat de l'estació d'Atocha el vaig seguir de cap a cap de la mà de Bassas i els seus col·laboradors. Escoltava de vegades les tertúlies. El "gènere" no m'acabava d'agradar, però un dia em va trucar l'Albert Om perquè m'incorporés a la seva de RAC1, emissora privada de la competència. Vaig seguir després amb els seus successors, Xavier Bosch i Jordi Basté. L'un i l'altre, amics de Bassas, van ser els primers que Catalunya Ràdio es va deixar escapar o va empènyer. Un dia, Joan Garcia, mà dreta de Bassas, em va sonar per si em volia incorporar a la seva tertúlia. Ho vaig agrair, em vaig emocionar, però llavors ja actuava, a la mateixa emissora, al programa del migdia d'en Xavier Graset, el Manolo de Bassas. O sigui que amb Bassas no he coincidit mai. En l'actualitat ell és a l'Ara, i jo, aquí. Ell escriu un llibre i jo li lleixo amb tot l'interès que té.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local). Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara. Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/o3pgr>

A la tres

Xevi Sala / xsala@elpuntavui.cat / @xsala_puig

Androide Llarena

En un moment de l'entrevista a Carles Puigdemont publicada ahir per aquest diari, el president admet al director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, que tot i l'exercici de responsabilitat que representa mantenir cada dia la legitimitat del govern català a l'exili belga, no pot evitar moments de feblesa emocional. "Som humans, no som robots, les injustícies ens afecten", afirma Puigdemont, i és lògic per tant que des d'aquesta condició humana els moments de fortalesa es combinin amb els d'abatiment. És justament una de les qualitats que han fonamentat la bona imatge que els catalans en tenen, de Puigdemont, el president per sorpresa. La gent vol lideratges sòlids que imprimeixin caràcter a l'èpica política però, alhora, en valora precisament això: que es comportin com es comporten les persones normals, que siguin propers i que no oblidin que el cotxe oficial és

Costa mantenir el bon humor davant tanta catalanofòbia i setge judicial

un luxe temporal. Malgrat la duresa del viatge personal i polític que ha iniciat, Puigdemont manté intacta aquesta habilitat comunicadora, segurament perquè hi ha qualitats que no s'ensinistren ni es fingeixen. Quan vam saber que va esquivar el setge policial canviant de cotxe sota un pont; que va saber triar el destí més incòmode per al govern espanyol i contractar l'advocat més adequat; quan

ens van explicar que el cercaven als maleters i als avions privats o quan l'hem vist increpat per trinxeraires que no el veien capaç de besar la bandera espanyola, cada vegada que hem conegut nous episodis, ens hem imaginat a nosaltres mateixos en situacions tan extremes. Dificilment hauríem estat capaços de tenir la mateixa determinació, menys encara de contenir el mal humor que sens dubte t'ha de provocar tanta justícia polititzada i tanta catalanofòbia desfermada. "Als que no ens representem només a nosaltres, ens toca fer bona cara", afegeix en un altre moment de l'entrevista. És l'altre punt fort d'aquest home que ha seduït propis i estranys, que fins i tot des de la distància ideològica agraeixen el to de totes i cadascuna de les aparicions públiques que fa. En canvi, a l'altre costat hi tenim el jutge Llarena, que escriu les resolucions amb la mateixa fredor mecànica d'un androide.

EDITORIAL

Llarena segresta la democràcia

La decisió del jutge del Suprem Pablo Llarena d'impeidir l'assistència de Jordi Sánchez al debat d'investidura al Parlament com a candidat a la presidència de la Generalitat no per esperada resulta menys greu. La retenció de Sánchez és, en el terreny personal, una vulneració total dels drets de representació política d'un diputat, elegit democràticament a les eleccions del 21-D, que no ha estat jutjat i manté intactes tots els atributs per accedir al càrrec de primera autoritat de Catalunya si així ho decideix una majoria del Parlament. I en l'àmbit col·lectiu, implica un frau a la democràcia utilitzant un poder de l'Estat fonamental com és el judicial. I per tant, un greu atac a la separació de poders.

Els procediments futurs dictaran si estem davant un cas de prevaricació forçat per l'obsessió per la preservació de la unitat d'Espanya, tal com apunten prestigiosos juristes. Però ara cal esperar l'empara internacional del Tribunal Europeu dels Drets Humans amb el recurs que es presentarà dilluns i que va motivar ahir l'ajornament del ple pel president Torrent. Les justificacions del jutge sobre la possible reiteració delictiva de Sánchez com a president no s'aguanten. Si considera aquesta discutible possibilitat Llarena podria haver negat la petició d'alliberament però això no justifica la denegació de l'assistència a la investidura. Que rebutgi a més el precedent de l'etarra Yoldi al·legant que el basc era un terrorista i es podia atorgar el permís és simplement aberrant i denota la dificultat per gestionar conflictes polítics per la via pacífica de l'Estat espanyol. El segrest judicial de la democràcia que implica la retenció de Jordi Sánchez per part de Llarena suposa traspasar una línia vermella que cap demòcrata pot tolerar.

De reüll

Maria Palau

Born decepció

Les ruïnes del Born són una ferida oberta de la ciutat. Fa 300 anys, els que van arrasar-la pretenien deixar sepultada per sempre més la prova del seu delictes. Però no se'n van sortir: les pedres van ressuscitar miraculosament a les acaballes del segle XX. Ja llavors van incomodar i no van ser pocs els que les van titllar d'insubstancials per la seva poca vellúria. Qui coneix l'entrellat del salvament del jaciment sap que no va ser una disputa entre nacionalistes (defensors) i no nacionalistes (detractors). Quatre anys després de la

A veure si caldrà tornar a fer campanya per salvar el jaciment

inauguració de la museïtzació de les restes, la seva nova directora, Montserrat Iniesta, ha pres una decisió radical: ignorar per complet el seu significat, que no és un altre que el d'una ciutat que el 1714 va sofrir un càstig sever. No em sé imaginar una Fundació Miró sense Miró, un Museu Picasso sense

Picasso, ni un Born sense el 1714. Iniesta va presentar dimarts el seu programa, amb senyals inquietants que delaten el seu desconeixement del funcionament de l'equipament. Per exemple, va anunciar com a novetat visites nocturnes al jaciment, quan n'està bregat d'organitzar-ne. Però el més preocupant va ser sentir-li a dir que vol que la gent pugui baixar lliurement a les runes. No és per caprici que es va decidir controlar-hi l'accés, i sempre al costat dels especialistes. El principi de conservació del patrimoni és prioritari. A veure si caldrà tornar a fer campanya per salvar el Born.

Les cares de la notícia

JUTGE INSTRUCTOR DEL TRIBUNAL SUPREM

Pablo Llarena

Contra la democràcia

La decisió del jutge del Suprem de no permetre a Jordi Sánchez acudir al ple de la seva investidura com a president de la Generalitat vulnera els drets del diputat (presumpció d'innocència i participació política) i va clarament contra la decisió democràtica dels votants i d'un Parlament.

PRESIDENT DE COREA DEL NORD

Kim Jong-un

Desglaç a Corea

El canvi d'actitud del líder nord-coreà, ara disposat a negociar el seu programa nuclear amb els EUA, s'haurà de confirmar, i se n'hauran de constatar els fruits, però de moment ha permès des-tensar les relacions a la península coreana i afavorir un clima de diàleg que només pot ser positiu.

PERIODISTA

Raül Garcia Aranzueque

Debut literari

El periodista d'El Punt Avui acaba de publicar la novel·la *Fora de registre*, una història d'amor ambientada a Barcelona amb què fa el seu debut literari. En aquest primer llibre –ja prepara un assaig sobre la Sagrada Família– retrata la societat catalana amb pinzellades de contingut sociolingüístic i laboral.

Tal dia com avui fa...

1 any

El cas CDC

Osácar nega cap pagament de comissions al partit a través del Palau. Mas reitera la seva confiança "total i absoluta" en el responsable de les finances.

10 anys

Guanya Zapatero

El PSOE guanya per l'increment del PSC però Zapatero no obté la majoria. CiU es manté amb deu diputats i podria ser el complement al govern socialista.

20 anys

La pugna CDC-UDC

El líder d'Unió, Josep Antoni Duran i Lleida, demana a Jordi Pujol que el número dos de CiU a les eleccions catalanes sigui un dirigent democristià.

Full de ruta

Germà Capdevila

El preu a pagar

Una de les comprovacions que el sobiranisme ha pogut fer després dels fets d'octubre de 2017 és que l'Estat espanyol està disposat a pagar el preu que faci falta per mantenir la unitat sagrada de la pàtria. Els que pensàvem que hi havia línies vermelles que en el context democràtic i europeu no es podrien superar per part de l'Estat, hem vist que no només s'han violentat i superat, sinó que s'ha fet i es fa sense cap pudor ni contenció. Ahir el jutge Llarena va tornar a donar-nos en un exemple ben concret amb una interlocutòria que no resisteix la menor anàlisi des del punt de vista de la ciència jurídica. La resolució prohibeix al diputat Jordi Sánchez –innocent, sense acusació, sense instrucció i sense sentència, convé recordar-ho– sotmetre's a la sessió d'investidura al Parlament. Un cop més, el magistrat no aporta cap indicatiu, cap prova, cap fet, que pugui sustentar l'element principal dels delictes de rebel·lió i sedició que pretén imputar.

L'oposició a Catalunya, els partits i la societat civil espanyola no adverteixen que el preu que està pagant Espanya per la unitat és extraordinàriament gran

tar: la violència. Parla de la voluntat política d'assolir la independència –perfectament legal– i fins i tot posa com a exemple dels perills tumultuaris violents la Via Catalana que va unir el país de nord a sud, un exemple de mobilització pacífica que va meravellar el món. Els partits de l'oposició a Catalunya, els partits espanyols, la societat civil de l'Estat no adverteixen que el preu que està pagant Espanya per mantenir la integritat de les seves fronteres és extraordinàriament gran, i que a mitjà i a llarg termini esdevindrà insostenible en termes democràtics i de reputació internacional. Acceptar els precedents d'alterar la voluntat democràtica de la ciutadania només posant en presó preventiva un candidat –sense proves, sense acusació, sense sentència–, o de tolerar la persecució penal de la dissidència pacífica –periodistes, músics, mecànics, poetes, pallasos, investigadors– implica dinamitzar la divisió de poders que és fonamentalment bàsic de tot sistema democràtic. És el preu que l'Estat ha decidit pagar.

Tribuna

Pep Collelldemont. Periodista

El català avançarà

N'estic segur, molt segur. Puc dir que tinc una certa visió històrica que em permet fer aquesta afirmació. Durant el franquisme vam tenir la sort que des de Madrid es va declarar una guerra a mort a la nostra llengua. Es tractava pràcticament d'esborrar qualsevol moviment que pogués fer creure que encara existia una llengua a Catalunya que no fos l'espanyol. Era una guerra a mort. I què va passar? Doncs que érem molta gent, cada vegada més, que com més es prohibia parlar, escriure, llegir el català més buscàvem subterfugis per no solament mantenir-lo sinó millorar-lo. El meu pare, que mai va ser independentista, sempre va escriure les cartes comercials en català. M'imagino la cara que hi deuriem posar aquells fabricants de teixits de Sabadell i de Terrassa rebent comandes escrites en català.

AL SEMINARI DE GIRONA, on vaig estudiar, oficialment tot es feia en castellà. Però la nostra llengua col·loquial sempre va ser el català. Un dia a la setmana ens deien al seminari que havíem de parlar entre nosaltres en castellà. Va ser pitjor el remei que la malaltia. Ja parlàvem en castellà quan te-

niem un superior a prop, però a consciència el parlàvem tan malament com podíem. "Buenos tardes", deïem. No es podia ensenyar el català, estava rigorosament prohibit. Però a l'estiu passàvem tres setmanes al col·legi del Col·lell, per evitar que ens disperséssim massa amb tantes vacances, i llavors el doctor Damià Estela, rector del seminari i catalanista declarat, permetia que es fessin classes de català, això sí, ben avisats que no se'ns acudís comentar-ho amb ningú. Si el bisbe Cartaña se n'arriba a assabentar... I així circulaven per sota mà llibres d'autors catalans i molts érem lec-

tors de la revista *Serra d'Or* i d'altres fulls clandestins. Es tractava d'una guerra i això ens obligava a defensar-nos com podíem. I finalment el franquisme va haver de claudicar i a poc a poc es va començar a fer teatre en català, va començar a aparèixer alguna revista en la nostra llengua i anaven apareixent llibres en català. Els cantautors catalans també van fer una gran tasca. El català s'havia salvat, cosa que no va passar a la Catalunya del Nord, on l'Estat francès no prohibia però portava una política francesa molt ben pensada, posant funcionaris nord-catalans a París i fent-ne venir de francesos a la Catalunya del Nord.

CONCLUSIÓ DE TOT el que acabo d'escriure: Franco va salvar el català. I avui, els de Madrid ens estan donant un cop de mà perquè ens posem les piles i tornem a lluitar per la nostra llengua. El que passa és que hem de ser més intransigents. No em demaneu l'última vegada que vaig parlar en castellà, no ho sé. A Catalunya, s'entén. Si no m'entenen és problema seu. Deixeu-me dir, doncs, gràcies Rajoy per defensar la nostra llengua. Continueu pel mateix camí. Anem bé i anirem millor.

“Els de Madrid ens estan donant un cop de mà perquè ens posem les piles i tornem a lluitar per la nostra llengua

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Higiene televisiva...?

■ És curiós que en tots els canals de televisió que miro i que expliquen com cuinen els restaurants, en general no hi hagi un mínim d'higiene en la manipulació dels aliments, ni a les seves instal·lacions. El cuiner, el periodista i els seus ajudants a vegades fan llàstima i molta angúnia. No pots tocar els aliments sense guants, ni portar rellotge, ni encara menys polseres de cordill o similars, ni anells ni arracades! Has de portar gorra al cap, com també portar protecció a la boca i el nas. No cal dir que si fas servir una cullera per tastar el guisat no la pots tornar a fer servir! La roba ha de ser neta i adient. Si aquests mínims no són ni respectats en el moment de ser gravats per emetre-ho públicament, m'agafa un calfred increïble quan m'imagino les diferents manipulacions dels plats que tot seguit seran servits i a

sobre ben pagats! Ja sé que no tothom practica aquesta mala praxi, però cal avisar els responsables dels mitjans de comunicació del mal exemple que donen a tots els seus clients televidents i de rebot futurs comensals!

ALBERT ALTÉS SEGURA
Vic (Osona)

Hem perdut?

■ Tal com el meu cunyat Joan diria amb el seu gest específic amb la mà dreta: ni sí, ni no. Per a mi el que ha passat és que no hem guanyat. Il·lusionats, no ingenus com hi ha gent que diu, confiàvem que entre tots els independentistes, dirigents i la gent de base, trobaríem l'esclatxa democràtica i pacífica per tal d'alliberar-nos totalment o almenys parcialment de l'Estat espanyol, però no ha estat possible a causa de la prepotència violenta aplicada pels que tenen el poder executiu, legislatiu i judi-

cial. Cal recordar que sols perdrem de veritat quan es dilueixin els dos milions de vots que, des de ja fa molt temps, mostren clarament els nostres desitjos.

JOSEP MITJANS I ROS
Barcelona

Vivim a Matrix

■ La Sra. Arrimadas en moltes ocasions ens diu que vivim a Matrix, que la República és pura ficció. Segurament, malgrat que ella ho diu en to despectiu, té tota la raó. Què és Matrix? Doncs un món on la majoria dels humans són esclavitzats per les màquines. Un món on hi ha una minoria lliure que lluita per no deixar-se prendre per la màquina i intenta alliberar els que hi estan connectats. No en va la pel·lícula *Matrix* és considerada una de les més filosòfiques de la història. Diuen que la idea de Matrix és una paràbola per il·lustrar el concepte de falsa realitat opressi-

va i alienadora ben descrita per filòsofs com Marx i Nietzsche i també per filosofies orientals com el budisme i el taoisme. Qui és avui dia la màquina xudadora d'energia que manté els humans presoners i oprimits sense llibertat? Comparar la situació actual de Catalunya amb Matrix ens planteja una anàlisi molt interessant sobre realitat i ficció en el nostre món. El primer de fer-ho va ser Plató amb el mite de la caverna. La República serà la màquina xudadora d'energia o serà la Sion de la pel·lícula on viuen els éssers lliures? Que cada u constati com vulgui segons la seva percepció de la realitat que viu!

ALFONS CARRERAS
Barcelona

ACLARIMENT: A la carta publicada ahir sota el títol *Atropellament mortal a l'escola* cal puntualitzar que en ajustar el text a l'extensió requerida es va ometre, per error, que es tractava d'un ninot.

La frase del dia

“Catalunya viu en la normalitat gràcies a l'article 155”

Íñigo Méndez de Vigo, MINISTRE PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Guillem López i Casasnovas. Catedràtic d'economia (UPF)

Bany de realisme

Els esdeveniments a Catalunya posen en evidència uns fets que permeten una reflexió més profunda que el sol esment que en faré aquí. Es demostra amb claredat que no és la inviabilitat econòmica, sinó la política, que ha fet, fins ara, impossible l'objectiu de l'independentisme. L'economia catalana ha crescut per damunt de la mitjana de l'Estat espanyol tot i el que han hagut d'entomar els seus agents: un veritable camp de mines sembrades per uns i altres.

ÉS, PERÒ, JA EVIDENT a hores d'ara que el camp minat de la política no permet passos endavant i ha trencat cossos i cames dels més agosarats. No era esperable l'entrada de tancs per la Diagonal, però el que ha posat en marxa la reacció de l'Estat per a molts ha estat pitjor: ha erosionat la confiança en les institucions, malmès la monarquia, qüestionat la divisió de poders.

ES DEMOSTRA QUE per a alguns la independència de Catalunya no val un mort, prou frenats els anomenats Comitès de Defensa de la República i l'actuació finalment timorata dels governants catalans. Per a altres, la unitat d'Espanya contra una bona part de la població catalana no sembla tenir preu. Fins i tot per als que reconeixen que té un cost (els danys provocats pels instruments utilitzats amb deteriorament del prestigi de la democràcia espanyola), assolir l'objectiu els val la pena. Una asimetria considerable.

ÉS MÉS QUE EVIDENT també que els que utilitzaren l'economia amb finalitats polítiques per nodrir els escenaris catastrofistes no se n'han sortit. I ho han provat tot, i des de posicions fins i tot contradictòries. Uns diuen que si l'economia no era més sensible a la situació política era perquè no es prenia seriosament el repte secessionista;

altres, que alimentaven amb tot l'arsenal polític (i com d'aguerrits ho feien!) la fugida espantada de l'*animal spirit* de l'economia, tampoc ho han aconseguit. Només els canvis de seu d'algunes empreses han estat els seus trofeus de caça.

PER AMIÉS CLAR que el cuc de l'erosió del sentit de pertinença el tenim a dintre, i no pel disbarat de Tabarnia. Em refereixo als situats en llocs clau, exhibint un comportament dèbil i mesell cap a enfora i dur cap a dintre. Febles contra els forts i forts contra els febles. Ben aprofitada, la corrosió que aquests generen no és menyspreable entre part de la ciutadania que viu angoixada la situació. Dubtar és de savis, si totes les parts reflexionen a la recerca d'un millor acord. Però acostuma a inhibir una part si el dubte no és recíproc: valorar pros i contres és segurament més sensat però menys efectiu que un *a por*

“ Molts catalans que no són a la trinxera confessen que si la independència fos assolible just prement un botó, ells també el premerien

ellos; sobretot si aquest darrer disposa del poder.

ÉS REMARCABLE QUE ELS POLÍTICS de casa nostra estan en el fons dividits entre els que tirarien endavant el procés per majoria d'escons parlamentaris, aprofitant la finestra d'oportunitat que tenen, i els que pensen que cal, per a una decisió tan fonamental, ampliar la majoria. Els primers pensen “o ara o mai”; els segons, que cal incrementar la base de suport. Per aquests últims, i no és pel convenciment provocat pels errors de l'altre, serà fruita madura que caurà amb el simple canvi generacional. Però han de reconèixer que el *timing* pot no ser el mateix en tots els casos.

ÉS NOTORI A HORES D'ARA el fet que molts analistes de trinxera, mitjans de comunicació, organitzacions empresarials haurien de recuperar l'objectivitat. Un mínim d'anàlisi exigeix simetria argumental. Si una part en disputa es creu que no ho ha fet bé, l'altra és evident que tampoc; fins i tot podríem valorar quina de les dues parts ho ha fet pitjor. Però s'ha de constatar l'error d'ambdós si es vol arribar a una solució. Criticar una part només equival a reforçar l'altra. I en aquest context, si el més fort a dintre s'imposa, qui se n'aprofita és el més fort de fora, tot i que no tingui la raó. Amb el seu biaix han contribuït aquells analistes, sens dubte, a la polarització social que deien voler combatre.

FINALMENT, CONSTATEM que encara avui, i ara més que mai, se senten molts catalans que no són a la trinxera que confessen amb la boca petita que si la independència fos assolible just prement un botó, ells també el premerien. La por domina sobre la voluntat democràtica d'un poble. Quina lliçó més dolenta per a una societat democràtica del segle XXI!

De set en set

Jordi Panyella

Tornem-hi amb la policia

Ja hi tornem a ser. Mateix mètode, mateix subjecte, mateix protagonistes, mateixes intencions. La tardor del 2012 un

diari editat a Madrid va publicar un informe apòcrif de la policia –encara avui, transcorreguts quasi sis anys i investigacions de tot tipus, se'n descobreix l'autoria– que dibuixava un malèvol i pervers cercle de relació entre Fèlix Millet, Jordi Pujol i Artur Mas. El contingut del document, ple de falsedats i inexactituds –que va ser rebutjat en el seu dia com a element provatori per un fiscal tan rigorós com Emili Sánchez Ulled– es va convertir en un escàndol polític i mediàtic que va aconseguir el premi buscat: desinflar la candidatura d'Artur Mas en la recta final de la campanya electoral on CiU va obtenir menys suport de l'esperat.

Ara, el mateix diari torna a publicar informes policials sense signatura, en aquest cas atribuïts al cos dels Mossos d'Esquadra, en els quals s'assegura que CDC va posar en marxa l'any 2012 l'anomenat procés independentista per tapar els escàndols de finançament il·legal del partit. En aquest cas l'objectiu polític de publicar informes policials sense signatura és múltiple i busca fer línia, bingo i que salti la banca pels aires. Es vol desprestigiar els Mossos que ara sembla que ho espia ven tot, es vol desprestigiar CDC que és un partit en liquidació i que s'ha acabat desprestigiant tot sol i es vol desprestigiar, torpedinar i enterrar definitivament l'anhel independentista de milions de catalans.

Plou, plou molt des de Madrid i cauen de costat i amb molt mala hostia. Es poden fer dues coses: obrir el parai-gua i aguantar el xàfec o plegar-lo i passar a l'atac repartint-ne alguna, d'hòstia (periodística, que quedi clar).

Sísif

Jordi Soler

Nacional

“Els comuns han confós confluïr amb substituir”

Així ho sosté Joan Coscubiela, exportaveu de Catalunya Sí que es Pot al Parlament

Els economistes apressen a aprovar el pressupost

També demanen la retirada del 155 i de les traves burocràtiques que implica

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Llarena torpedina el pacte

NO El jutge addueix que Sánchez no pot sortir perquè no s'ha renunciat al full de ruta independentista i avisa JxCat que en la llista hi ha candidats no investigats **PRECEDENT** Creu que el seu permís comportaria més riscos que en el cas del pres d'ETA

Montse Oliva
MADRID

Amb la seva participació en un lloc destacat en la candidatura de Junts per Catalunya (JxCat) el 21-D, Jordi Sánchez va “revalidar el seu compromís delictiu”. Tant és així, que el magistrat assenyala la conveniència de designar un altre candidat a la presidència de la Generalitat entre els que configuraven l'anomenada “llista del president”. Pel magistrat del Tribunal Suprem Pablo Llarena, doncs, la presència de l'empresonat com a número dos de la candidatura de Carles Puigdemont fa que no sigui creïble la proclama de l'expresident de l'ANC en seu judicial que garantia que no més perseguiria els seus objectius polítics mitjançant “instruments legals”. Aquest compromís es converteix en “imprecís” i “ariscat” amb vista a un debat de legislatura –l'acord entre els partits implicats en la investidura– que, segons recorda Pablo Llarena, “no rebutja impulsar l'efectivitat de la República secessionista”.

El jutge ha tingut en compte el context de les negociacions dels darrers

Les frases

“No s'han diluït els elements que configuren el risc que l'encausat perseverï en l'intent d'assolir el seu objectiu”

“La candidatura [de JxCat] presenta altres integrants, tots amb el mateix nombre de suports electorals”

“És intolerable que es pugui aconseguir la secessió des de vies que trenquen la convivència”

dies entre els partits independentistes i, de fet, l'ha fet servir en contra de Sánchez atribuint-li una capacitat de lideratge que el porta a concloure que acceptar la petició de permís extraordinari per ser dilluns al Parlament suposaria “afavorir” les pretensions dels grups que li donen suport. En tot cas, la seva presència tampoc garantia la investidura,

atès que la CUP va subratllar ahir que es manté en l'abstenció.

Tot i que semblava que s'hauria d'esperar més enllà de dilluns per conèixer la decisió del magistrat, l'àmbit polític espanyol donava per fet que el Suprem impediria la investidura de Sánchez. I així ha estat. Després de rebre l'informe de la Fiscalia General de l'Estat –contrari també a l'excarceració–, i sense tenir encara el de l'acusació popular, Llarena va optar per fer pública la seva negativa a deixar sortir Sánchez abans de l'inici del ple, que el president del Parlament havia fixat inicialment per dilluns a les deu del matí, si bé anit el mateix Roger Torrent va decidir ajornar-lo.

Altres candidats

En un acte judicial farcit d'apreciacions polítiques, Llarena acaba assenyalant com un dels elements per rebutjar les possibilitats del diputat de JxCat per ser investit el fet que, al cap i a la fi, en la llista electoral hi ha altres integrants, “tots amb el mateix nombre de suports electorals, en els quals no s'aprecien els riscos col·lectius que intenten conjurar-se”. Llarena

Jordi Sánchez, expresident de l'ANC i actual diputat, en una imatge del setembre passat ■ ACN

na insistia en la idea del candidat “net” –és a dir, que no estigui implicat en cap procés judicial– que sovint ha exigint La Moncloa i de la qual també són partidaris el PSOE i Cs.

L'acta resol amb un no

Llarena no es creu el seu compromís d'actuar a través de vies legals

rotund tant la petició genèrica de llibertat provisional com el permís extraordinari reclamat per l'advocat de Sánchez, Jordi Pina, per poder defensar la seva candidatura a la Generalitat. El lletrat del diputat de JxCat havia invocat el precedent del 1987, quan un empresonat per pertinença a ETA i dipòsit d'armes, Juan Carlos Yoldi, va de-

manar poder acudir al Parlament basc com a candidat d'Herri Batasuna a lehendakari. Tot i admetre similituds entre els dos casos, Llarena acaba determinant que una eventual excarceració temporal de Sánchez implicaria riscos més greus que la de Yoldi.

Així, en l'acta considera que, en el cas del diputat basc, no hi havia risc de reincidència i que l'única cosa que s'havia de garantir, mitjançant mesures addicionals, era que no aprofités el permís penitenciari per fugir de l'acció de la justícia. En canvi, en el cas de Sánchez, Llarena assenyala que existeix una “possibilitat raonable que es reproduïxi l'atac al bé jurídic”, que el magistrat entén que s'ha de preservar, i és el que justifica que en aquesta ocasió el jutge consideri que, per sobre dels

drets de Sánchez com a diputat –que es mantenen intactes malgrat la situació de presó provisional–, s'ha d'assegurar que no s'executarà l'intent de consolidar la República.

Per tot plegat, insisteix en el greu risc de reiteració delictiva que implicaria el seu desplaçament al Parlament pel fet que, a diferència de Yoldi, no es podria resoldre amb una “conducció vigilada”, sobretot tenint en compte que en temps passats “ha utilitzat el seu lideratge per desbordar i sobrepassar la força que un estat democràtic pot aplicar” per salvaguardar-la llei.

En l'acta, Llarena fa un repàs ampli dels fets delictius que s'atribueixen a Sánchez i, en un moment del seu relat, assegura que és “intolerable socialment i jurídicament que es pugui aconseguir la secessió des

L'APUNT El precedent

Anna Serrano

Pablo Llarena decideix. I, com era d'esperar, s'inclina per no deixar sortir Jordi Sànchez de la presó perquè sigui investit president de la Generalitat. L'oposició del magistrat del Tribunal Suprem a excarcar-lo suposa, *de facto*, una intromissió en les competències del Parlament, que és qui elegix el president. I contradiu el precedent del 1987, quan l'Audiència de Pamplona va

autoritzar el cap de llista d'Herri Batasuna, Juan Carlos Yoldi, que estava en presó preventiva per presump- ta pertinença a ETA, a anar a la seva investidura. La justícia, més permissiva amb un acusat de ser mem- bre d'una organització terrorista que amb un inde- pendentista català? Treguin vostès les seves pròpies conclusions.

El govern de Rajoy ho esperava i ho celebra

■ Assumia que Llarena li evitaria l'escàndol mundial d'un pres investit ■ Vigila ara la lletra de l'acord de JxCat i ERC

David Portabella
MADRID

El govern de Mariano Rajoy no només esperava la decisió de Pablo Llarena sinó que fins i tot l'anticipava, així que ahir, tot i conèixer la notícia en directe en la roda de premsa del Consell de Ministres, no va exhibir sorpresa. "Respecte a les decisions dels jutges", va dir el portaveu Íñigo Méndez de Vigo, abans de celebrar el vet de Llarena perquè "una persona en presó provisional no està en situació d'exercir les funcions de president de Catalunya". "Han de buscar el que han de buscar", va desafiar Méndez de Vigo a trobar un tercer nom.

El portaveu de Rajoy prometia ja una setmana abans que "no tolerarà la farsa" d'investir Sànchez. Si bé davant Carles Puigdemont l'executiu va assumir que s'havia d'embrutar les mans portant un recurs al Tribunal Constitucional amb l'oposició del Consell d'Estat, però, amb Sànchez hi havia la tranquil·litat que només calia esperar i que seria el jutge

El portaveu, Méndez de Vigo, compareixia al final del Consell de Ministres, ahir amb De la Serna (Foment) ■ MARISCAL / EFE

del Tribunal Suprem el que vetaria el número dos de JxCat. I el més important per a La Moncloa: que Llarena li evitaria la fotografia inèdita a la UE i que faria la volta al món d'un pres sortint de Soto del Real en un cotxe policial amb rumb al Parlament per ser investit. "Han de trobar una persona dins de la legalitat", exigia ahir Méndez de Vigo ja amb el confort de tenir el vet.

Després de forçar que el TC vetés Puigdemont i de celebrar que Llarena veti Sànchez, el govern de Ra-

joy vigila ara la lletra de l'acord de govern de JxCat i ERC. Després de llegir uns fragments –que va portar escrits– sobre "el poder republicà" o "la visió disruptiva del règim autonòmic", Méndez de Vigo va lamentar que es redacti "a major glòria dels antisistema", i va avisar: "És per ara un programa, s'ha de traduir en actes, però no és el millor parlar de coses irrealitzables o fora del marc constitucional; aquí no hi ha república. I el govern actuarà si es produeixen aquests fets." ■

de vies que, sense tenir suport constitucional i legal, trenquen inexorablement la convivència social, familiar i personal de tots i cadascun dels membres de la

comunitat". Llarena també posa en dubte les crides al pacifisme de les successives manifestacions independentistes i durant l'1-O. En tot cas, l'acusada de ser

conscient del risc que assumia esperant els ciutadans. La seva defensa presentarà dilluns un recurs davant del Tribunal Europeu de Drets Humans. ■

182943-11758430

C. Berguedà, 12 Nau 1 - Sant Quirze del Vallès - Tel. 93 727 61 47
M. 606 370 474 - M. 626 851 479 - info@lespigol.com

www.lespigol.com

SERVEIS INTEGRALS DE JARDINERIA I PAISATGISME · GESPA ARTIFICIAL O NATURAL
DISSENY, CONSTRUCCIÓ I DECORACIÓ DE JARDINS · XEROJARDINERIA
PALETERIA I TREBALLS AMB FUSTA · ESPORGA I RETALL TANQUES VEGETALS
MANTENIMENT DE ZONES VERDES · TALA D'ARBRES
INSTAL·LACIÓ I SUPERVISIÓ DEL REG · INSTAL·LACIÓ DE LLUMS EXTERIORS

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Consellers amb voluntat de repetir en el càrrec

■ Puig, Serret i Comín confien que la feina a Brussel·les es complementi amb la del govern de la Generalitat ■ Pensen, però, que arribarà la petició d'extradició

Emma Ansola
BARCELONA

El director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, es va entrevistar dijous passat amb els consellers Lluís Maria Puig, Antoni Comín i Meritxell Serret, l'endemà de fer-ho amb el president Carles Puigdemont.

Tots tres es troben a Brussel·les des de fa quatre mesos, després de protagonitzar una declaració simbòlica d'independència realitzada a la cambra catalana el 27 octubre passat, un acte que va provocar per part del govern espanyol l'aplicació immediata de l'article 155 de la Constitució, la destitució de tots els membres de l'executiu i una ordre de detenció, primer a escala europea i després, sorprenentment, limitada únicament a Espanya. Quatre mesos després, els consellers continuen treballant en un intent d'internacionalitzar i denunciar la causa judicial i amb la perspectiva afegida de poder anar construint des de l'estranger els fonaments d'una futura república.

A l'entrevista no va ser hi present Clara Ponsatí, que és fora de Brussel·les. Tots ells van conversar sobre la situació a l'exili, la feina que hi porten a terme i també sobre el seu futur i el paper que poden jugar en el futur Consell de la República i el procés constituent si finalment s'arriben a constituir un cop s'aconsegueixi formar govern de la Generalitat en els pròxims dies o mesos. Abans però, caldrà invertir un president de la Generalitat. En el moment de gravar l'entrevista es desconeixia la decisió del

magistrat Pablo Llarena de prohibir l'assistència del candidat a la presidència, Jordi Sànchez, en presó preventiva al centre penitenciari de Soto del Real, al ple que el president del Parlament, Roger Torrent, havia convocat dilluns que ve a la cambra catalana i que, anit, finalment, va ajornar en espera que ara sigui el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) el que es pronuncii.

Situació judicial i extradició

Mentrestant, des de Brussel·les, Comín, Puig, Serret, Ponsatí i el mateix Puigdemont es poden moure lliurement per la Unió Europea. Llarena va retirar, davant de la sorpresa de molts juristes, l'euroordre de detenció. Comín, el més crític de tots durant la conversa amb la resposta de l'Estat, a qui acusa de mantenir encara viu el franquisme en les seves estructures, qualifica el conflicte de "gravíssim" perquè considera que la justícia espanyola, "vulnerant" la legalitat penal i l'estat de dret, ha permès que es cometin un "cop d'estat" que, des de moltes institucions europees, així com entre juristes i escriptors de l'Estat espanyol, ja es comença a percebre com un problema "real".

Davant d'aquesta situació, creuen que gaudeixen d'un cert optimisme, ja que l'exili "ens ha permès opcions de defensa i ens obre l'escaleta de la justícia europea i internacio-

Les frases

“El nostre exili no és humanitari, és polític i símbol de la manca de democràcia i la voladura de l'estat de dret a Espanya”

“Sorgeixen accions que eren impensables fa mesos, com poder estar a tres llocs alhora gràcies a la videoconferència”

“Si fins ara la gent no ens ha oblidat, no crec que ho faci en el futur; quan arribi l'acord treballarem per ser complementaris”

“Comín i la resta de consellers creuen que “a poc a poc” els tribunals europeus aniran “acorralant” la justícia espanyola. “Potser serà més curt del que ens pensem”, hi afegeix.

Serret, tot i mostrar-se també optimista, està convençuda, conjuntament amb la resta de companys, que la justícia espanyola activarà l'extradició. Així els ho han fet saber els seus advocats d'acord amb el principi de legalitat en què es basa la justícia espanyola, la qual

“Quedar-se a l'exili també té a veure amb les possibilitats per tirar endavant la república”

Antoni Comín
CONSELLER

“És l'esperit de la restitució el que ens belluga fins aquí, i així ho hem dit al president”

Lluís Maria Puig
CONSELLER

“D'aquí quatre o cinc anys s'hauran resolt els processos judicials i haurem avançat en el camí a la llibertat”

Meritxell Serret
CONSELLERA

cosa els obliga a perseguir, allà on sigui, els delictes que investiguen. “Ho donem per segur, perquè no poden celebrar judici seguint només la meitat d'un govern”, explica Comín. Per ell, és una “vergonya” veure com “construeixen artificialment un delictes”, assenyala, cercant “exhibicions de violència que no s'han comès mai”, indica Puig. Per això, i tal com va assenyalar el president el dia abans, els quatre consellers també adverteixen del delictes de prevaricació que podria cometre Llarena, tot i que l'estructura de la justícia espanyola “fa molt difícil”, admeten, acusar alguns dels seus membres, a ulls de tothom, de prevaricació.

I mentre no es resolt la situació judicial,

Els consellers Puig, Serret i Comín, durant l'entrevista realitzada a la futura seu del Consell de la República a Waterloo ■ POL ISERN

els consellers es troben immersos planificant i estudiant la feina que poden fer des de Brussel·les per tirar endavant la república, un dels objectius que va empenyer Comín a viatjar al país belga el dia següent de la declaració d'independència, l'octubre passat. Amb aquest repte, Comín parla d'aquest front belga i el compara amb una de les dues “comes fortes i vigoroses” que li cal a tot excursionista per fer el cim. Un exercici que poden realitzar perquè se senten molt ben acompanyats pels centenars de persones que es posen en contacte amb ells. “Fa quatre mesos que som aquí i ara ja podem constatar que els dos milions de persones que ens van donar suport no ens han deixat sols”, afirma Puig. “No s'han aturat les mobilitzacions i es continuen penjant lla-

ços grocs”, explica. “El poble de Catalunya continua al peu del canó”, afegeix. I ells sembla que també des de Brussel·les.

Dimarts, reunió a Waterloo

Els consellers són prudents a l'hora d'explicar l'activitat que, des de Brussel·les, exerceixen ara en relació amb les tasques que tenien quan estaven al capdavant de les conselleries de la Generalitat. No volen, expliquen, “posar en perill”, els treballadors. Amb tot, com explica Puig, ells se senten consellers i, fins i tot, a diferència de quan estaven en actiu, la seva situació a Brussel·les els permet fer ús de la telemàtica per estar presents en diferents actes alhora. “Eren accions impensables abans,

a Barcelona no podíem fer-ho i ara puc atendre moltes més peticions”, admet després d’explicar que dimecres passat gràcies a les videoconferències va participar en tres actes alhora. “Tenim una presència molt continuada, enviem textos escrits, registres de vídeo i àudio, ens donen feina i ens fan sentir presents”, asseguren, tot i ser conscients que l’aplicació i vigència del 155 impedeix avançar. “Un és conseller en la mesura que la gent et reconeix com a tal, i això no ho poden impugnar des de l’Estat espanyol”, considera Comín.

Volen repetir com a consellers

“És l’esperit de la restitució el que ens belluga a treballar des d’aquí”, diu Puig

Les frases

“El que es faci dependrà més del suport de la gent que no pas de càrrecs, partits i governs”

Lluís Maria Puig
CONSELLER DE CULTURA

“Ens hem de reforçar els uns als altres, no podem ser excloents”

Meritxell Serret
CONSELLERA D’AGRICULTURA

“És interessant que algú de nosaltres estigui en el govern de la república i al de la Generalitat alhora”

Toni Comín
CONSELLER DE SALUT

i així ho han manifestat els tres consellers al president Puigdemont en espera que hi hagi un nou cap de l’executiu. “És important per preservar la dignitat personal i col·lectiva, sinó estem convalidant el 155”, hi afegeix Comín, que recorda que en aquest cas la llei es més permissi-

va i podrien ser designats consellers des de la distància, a diferència de la norma que regula el càrrec de president, “més restrictiva”, asseguren. “No hem arribat fins aquí per saber si hem de posar-nos una camisa vermella o groga”, diu Puig, interrogat sobre les discrepàncies entre

Junts per Catalunya, ERC i la CUP a l’hora d’aconseguir un acord per poder formar govern. Tots ells confien que l’acord és imminent. “És la força del procés”, segons Serret que esperen que es torni a demostrar en la manifestació prevista per diumenge en defensa de la república

que ells volen a ajudar a construir des de Brussel·les, un espai que, consideren, els permet treballar amb més facilitat que com ho farien des de Barcelona i des d’una institució, la Generalitat, intervinguda pel govern espanyol.

Brussel·les i Catalunya

“Es tracta de ser complementaris, diversos i polivalents”, explica Serret referint-se al paper que poden jugar com a membres del Consell de la República que el president Puigdemont ha anunciat que vol crear des de l’exili. Els detalls d’aquest ens depenen del resultat de les negociacions entre Junts per Catalunya, ERC i la CUP. “Des d’aquí hem d’acompanyar el relat per construir la República”, diu

Serret. En aquest punt, Puig es torna a referir als dos milions dos-cents mil votants que, considera, van donar suport a la república el 21-D i per la qual cosa se sent legitimat a construir. Comín creu que aquest nou ens republicà permetrà crear aquest front internacional que doni suport al projecte i que també serveixi de denúncia de la “repressió” amb què actua l’Estat. Això sí, ell parla de la necessitat que aquest front disposi de prou lideratge, un requeriment que a hores d’ara no està garantit si fem cas del resultat de les negociacions que, de moment, només li atorguen caràcter simbòlic. Per Comín, “cal articular tres potes: el govern del consell de la república, el govern de la Generalitat i la societat ci-

VOLVIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

vil", detalla. La mobilització és un aspecte que Comín, que és l'únic conseller que manté l'acta de diputat, embolcalla de certa importància. I confessa: "Hem de trobar un punt d'equilibri entre realisme i ambició partint d'un principi de realitat: els límits de la Generalitat i els límits del govern del consell de la república", assenyala.

Dos governs, dues funcions

El Consell de la República hauria d'estar dedicat al mandat de l'1-O i la Generalitat, a fer fora el 155. Aquestes serien les dues funcions bàsiques que, segons Comín, haurien de marcar la feina de les dues institucions. De fet, és el "principi de realitat" que cal assumir d'entrada, ja que, "des de Brussel·les no es pot aixecar el 155 ni sig-

Consellers que exerceixin a Brussel·les i a Catalunya alhora

nar despeses i des de Catalunya no hi ha llibertat per implantar el mandat de l'1-O que mena cap a la república". Per això, considera que seria "interessant que algú de nosaltres estigui a les dues institucions alhora per mostrar aquest vincle o cordó umbilical entre el govern de la República i el de la Generalitat. "Ens reforçarem els uns als altres, no podem ser excloents", indica amb més prudència Serret. Una república vir-

Un altre instant de l'entrevista, amb Xevi Xirgo en primer terme ■ POL ISERN

tual?, els interroga el director d'aquest diari. Per Puig, un cop més, la importància del que es faci dependrà més del suport de la gent i dels votants que no pas dels càrrecs i del que marquin els partits. "Cal fer entendre el missatge i que la gent estigui convençuda que ells són la clau de l'èxit. "Haurem de gastar moltes energies a explicar què fem i que la república és una necessitat si volem millorar la situació dels catalans", diu. Per Comín, els pròxims quatre anys hauran servit per crear "consciències" a Europa que tenen un Estat "que no compleix els requisits de la Unió Europea". En contraposició a això, Catalunya pot ser considerada com una "oportuni-

Clara Ponsatí surt de Bèlgica

La consellera Clara Ponsatí no va participar dijous en la trobada d'El Punt Avui TV amb els consellers exiliats a Bèlgica. No va ser fins a mitja conversa, quan Xirgo els va interrogar sobre l'absència de la consellera a la cita, que aquests van insinuar que Ponsatí era fora de Bèlgica.

tat d'or" per representar idees com "sobirania i democràcia" en temps de crisi per a tots. malgrat els quilòmetres que els separaran del dia a dia de Catalunya, els tres consellers estan al dia de l'actualitat catalana. Així, durant la conversa es van dedicar uns minuts a la novetat edito-

No en van voler donar cap més detall, tot i la insistència del moderador, i es van limitar a dir que "ella ja ho explicarà en el seu moment". Ponsatí era dijous fora de Bèlgica, però els seus companys no van voler confirmar si es tractava d'una sortida temporal del país, per assistir a algun

rial de qui va ser company seu a l'executiu català, Santi Vila. Apareixen retrets. Vila no s'ha comunicat amb ells des que estan a Brussel·les, no en saben res i els dol que el primer que ha fet és un llibre sobre el que va passar l'últim mes de la legislatura passada. A més a més, assegu-

acte, o si era permanent. Van recordar que són lliures de moure's per la UE i que aquest no és el primer cop que un d'ells surt del país on s'estan. Puig va ser uns dies a Holanda i Puigdemont va fer també una sortida a Dinamarca. A més, la diputada Anna Gabriel és a Suïssa.

ren que tot i que no l'han llegit, algunes de les informacions que s'hi inclouen en el llibre no són veritat perquè, diuen, Vila no formava part del comitè estratègic que va preparar l'1-O.

Un altre tema de l'actualitat catalana que es va comentar va ser l'enrenou

causat per l'article de Joan Tardà en què apostava per un acostament al PSC i als comuns. Comín, interpellat com a exmilitant socialista, es va mostrar molt taxatiu i va rebutjar completament que es pugui buscar el suport de gent implicada en el 155 i que ha portat gent a l'exili. "Això ho hem de combatre i denunciar-ho", advertia. D'altra banda, però, aposta per "picar pedra" amb la militància de partits no independentistes i explicar-los que el millor instrument per tenir un estat del benestar és la República. Als comuns els demana més fermesa per "denunciar el franquisme que encara hi ha en els aparells de l'Estat. "Per convicció democràtica no podem girar full." ■

382995-1157269W

Passeig Ramon Berenguer 73-75 Mataró
farmaciacoronasubirana@cofb.net
Tel. 937 579 093
Fax 937 571 718
www.farmaciacoronasubirana.com
farmaciacoronasubirana

SERVEIS QUE OFERIM A LA FARMÀCIA

FARMACOGENÈTICA, MED. PREVENTIVA

NUTRICIÓ INFANTIL

- Assessorament en llets i 'papilles'
- Secció infantil ecològica (HOLLE)

DERMOFARMÀCIA

- Analitzador de pell i cabell, consell personalitzat

ASSESSORAMENT NUTRICIONAL PERSONALITZAT

Triu el nivell de personalització que millor s'adapti a tu:

- Anàlisi nutrigenètica
- Dietes de control de pes (COMPLET DIET)
- Dietes 50plus
- Dietes especials per a diferents patologies: diabetis, risc cardiovascular
- Restrenyiment

DESHABITUACIÓ TABÀQUICA

- T'ajudem a deixar de fumar

CONTROLS ANALÍTICS

- Perfil lipídic complet (LDL, HDL, TRIGLICÈRIDS)
- Hemoglobina glicosilada
- Glucosa, àcid úric, creatinina, colesterol total...
- Test ràpid VIH

CONSELL DERMOONCOLÒGIC

Elaboració pròpia de fórmules magistrals

Homeopatia

Flors de Bach

SPD (Sistema Personalitzat Dosificació)

NO TANQUEM
AL MIGDIA
Dilluns a divendres
9 a 20.30 h
Dissabte
9 a 13.30 h

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president del Parlament va decidir ahir ajornar el ple d'investidura de Sánchez, després de consultar-ho amb diputats de JxCat ■ ORIOL DURAN / ARXIU

Torrent ajorna el ple fins que Estrasburg es pronunciï

El Parlament esperarà a veure si el Tribunal dels Drets Humans dicta o no mesures cautelars arran de la demanda que dilluns li plantejarà Jordi Sánchez ■ JxCat i ERC encara no signen l'acord

Oscar Palau
BARCELONA

El president del Parlament Roger Torrent va ajornar ahir al vespre el ple d'investidura de Jordi Sánchez, previst per dilluns a les deu del matí, en espera que el Tribunal Europeu dels Drets Humans (TEDH) d'Estrasburg es pronunciï sobre el seu cas. Després que el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena refermés al migdia la negativa a deixar-lo sortir de la presó, ni tan sols per sotmetre's només a la investidura, l'advocat de Sánchez, Jordi Pina, va anunciar la interposició d'una demanda de mesures cautelars davant la instància europea, demanant l'empara de l'article 39 del seu reglament, reservat a casos específics en què es pot produir un dany irreparable, perquè considera que es veu vulnerat el seu dret de participació política. De fet, la defensa del candidat lamentava que

hauria volgut presentar ahir mateix el recurs, que ja tenia preparat, però com que el Suprem li va notificar la resolució passats dos quarts de cinc de la tarda —mitja hora després que tanqués portes el TEDH—, haurà d'esperar que torni a obrir, dilluns a les vuit del matí, per fer-ho. A partir d'aquell moment, s'espera que la cort d'Estrasburg faci una primera valoració del cas i decideixi en un termini d'entre 24 i 48 hores si dicta o no mesures cautelars per fer rectificar la decisió de Llarena i permetre la investidura de Sánchez.

Torrent, que la vigília havia enviat una carta al jutge per demanar-li que deixés sortir el candidat i que al migdia ja havia anunciat que donaria suport a la demanda de la defensa, va justificar que amb la decisió d'ajornar el ple vol preservar els drets polítics del candidat fins a les últimes conseqüències, a les instàncies inter-

La CUP allarga la decisió sobre el vot en la investidura

A qui, de retruc, va treure pressió la decisió de Llarena —arran de la qual ahir a la nit un grup de manifestants van ocupar mitja hora les vies a Celrà com a protesta— va ser a la CUP, que en una nota subratllava que de la nova proposta de pla de govern de JxCat i ERC (que lamentaven que se'ls havia enviat dimecres a les 23.56 h, i que dijous no l'havien valorat per la vaga feminista) no n'extreuen "diferències de fons" sobre el document inicial que el consell polític va rebutjar dissabte. "Pensem que la proposta

nacionals, un cop esgotades les estatals, després que el TC hagués deixat dimarts la decisió en mans de Llarena. El president ho va fer públic a última hora del vespre, després de suspendre la seva participació en un acte de l'agenda i de reunir-se amb una delegació de JxCat

continua tenint mancances importants i decisives en l'àmbit de la construcció i la materialització republicana, la concreció d'un procés constituent i l'articulació de polítiques socials i econòmiques orientades a treure privilegis als sectors socials que encara en mantenen", exposen. Tot i aquesta primera valoració, el secretariat nacional i el grup parlamentari indiquen que la militància "ha de tenir els espais corresponents per valorar la proposta rebuda", i així anunciaven que serà convocada "respectant

formada pels seus dos integrants a la mesa, Josep Costa i Eusebi Campdepadrós, i els diputats Elsa Artadi i Albert Batet. JxCat va aclarir després que està "d'acord" amb la decisió d'ajornar el ple per "poder desenvolupar l'estratègia d'Estrasburg", tot i que algunes fonts al llarg del dia

els *tempos interns*" de l'organització per decidir si mantenen l'abstenció. En tot cas, que dilluns no hi hagi votació d'investidura evita que hagin de decidir a correu, i no han previst cap consell polític aquest cap de setmana com els havia reclamat JxCat.

Justament ahir, l'alcalde de Badalona, Dolors Sabadell, i l'alcalde de Sabadell, Maties Serracant, entraven un escrit al registre del Parlament per reclamar la creació en el nou govern d'una conselleria d'Habitatge per fer front als problemes a escala local.

s'havien mostrat partidàries que la convocatòria del ple es mantingués per tal que es fes evident el nou bloqueig a què la justícia espanyola té sotmès el Parlament. Si hagués estat així, Torrent hauria tingut sobre la taula una altra possibilitat aquell dia: engegar el rellotge

dels dos mesos de termini perquè es convoquin automàticament eleccions en cas que no s'aconseguís investir ningú. I és que si bé el reglament del Parlament especifica que el compte enrere es posa en marxa amb la primera votació fallida d'un candidat —i aquest no seria el cas—, l'informe que es va encarregar als lletrats sobre aquest afer, tenint en compte el buit legal de la situació actual, facultaria Torrent a activar el termini amb una mera declaració durant el ple.

JxCat en farà una valoració més acurada aquest migdia, en la reunió de treball que mantindrà a Vilafranca del Penedès amb tots els candidats que van anar a les seves llistes el 21-D, en què se'ls exposarà el "pla República" i s'examinarà com queda la situació a partir d'ara, i els escenaris que s'obren. El president Puigdemont tancarà l'acte amb una intervenció des de Bèlgica.

L'acord, pendent

Mentrestant, fonts d'ERC ja indicaven a la tarda que el més "lògic" era que el ple se suspengués per no contradir l'estratègia de defensa de Sánchez, i mantenien que segons l'acord amb JxCat donaran suport al candidat que designi aquest grup. Els republicans diuen que el pacte està només pendent de signar-se, si bé admeten que JxCat els dona allargues per fer-ho. Des d'aquest grup, en canvi, indicaven que només s'ha tancat la part del pla de govern que es va passar a la CUP, i que no tenen pressa a signar perquè encara hi ha qüestions importants en què no hi ha acord.

Precisament ahir, el president d'ERC, Oriol Junqueras, i la secretària general, Marta Rovira, signaven una carta conjunta en què, seguint les tesis de fa uns dies del diputat Joan Tardà, afirmen que l'independentisme ha entrat en "una nova fase" i aposten per allunyar-se de "declaracions altisonants i focs artificials", i superar la "divisió de blocs" per construir "majories àmplies i transversals". Els dirigents es proposen "ampliar la base" tot tirant endavant "el que generi consensos i complicitats cap al projecte republicà". "El que no en generi descartem-ho", conclouen. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Joan Coscubiela Portaveu de Catalunya Sí Que es Pot (2015-17)

“Davant de l'independentisme no hi ha una dictadura”

TARDÀ· “Cada vegada que s'acusa de traïdor algú, la base del sobiranisme es fa més petita” **27-S**· “A la mesa es deia una cosa i a la gent, una altra; això en política només té un nom: estafa” **COLAU**· “Els comuns han confós confluir amb substituir”Emili Bella
BARCELONA

Avui Joan Coscubiela és “tècnicament pensionista”. Té un fotimer de presentacions a l'agenda del llibre *Empantanados, una alternativa federal al sóviet carlista* (Península), on repassa el final de l'anterior legislatura.

Diu al llibre que s'ha abusat del concepte de presos polítics. Oriol Junqueras no és a la presó per motius polítics?

S'està abusant de conceptes com cop d'estat, dictadura i presos polítics, a un costat i a l'altre del conflicte. M'he pronunciat molt clarament contra la presó preventiva de Junqueras, Joaquim Forn, Jordi Sànchez i Jordi Cuixart perquè no està justificada. El debat sobre si tenen la consideració de presos polítics o no em sembla poc útil, només ve motivat per la necessitat d'explicar que davant de l'independentisme hi ha una dictadura, i això és el que jo impugno. Jo seria partidari d'utilitzar les paraules amb més varietat i rigor, perquè si no, es perd el concepte de les coses.

Puigdemont és a l'exili?

És evident que no. M'agrada molt un article de Sergi Pàmies que deia que vigilem perquè estem banalitzant l'exili.

Ha estat astut marxant?

Jo diria que no. És evident que el conjunt de l'independentisme no tenia una estratègia, o almenys n'hi havia tres o quatre. Si el president marxa, per què no ho fan els altres? Per què es queden? A hores d'ara ja s'ha sabut que allò va ser campí qui pugui. És evident que no era una estratègia dissenyada ni acordada ni tan sols amb el seu propi partit, ni amb el govern. Els fets ho confirmen.

Però després en les eleccions, l'independentisme ho va avalar, fins i tot va quedar davant d'ERC. El vot de les eleccions serveix

Joan Coscubiela, dilluns a Barcelona ■ JOSEP LOSADA

per al que serveix, per establir majories. No crec que quan es votava Francisco Camps després de tenir processos de corrupció vol dir que la gent al País Valencià avalés la corrupció, com tampoc que quan la gent va votar Puigdemont avalés la seva estratègia. Suposo, no ho sé, que devien pensar que era la persona que millor escenificava una posició de duresa, de la mateixa manera que hi va haver una altra gent que va pensar que qui millor representava la posició de duresa des del front constitucionalista o unionista, com se li vulgui dir, era Ciutadans.

El pla Moncloa triomfa?

No, això no pot acabar bé des de la victòria de ningú. La temptació que tenen alguns sectors de l'Estat de guanyar i fer-ho amb humiliació és tot menys una solució.

Aquests dies, alguns sectors de l'independentisme diuen traïdor a Joan Tardà; a Puigdemont també li ho van dir unes hores quan volia convocar eleccions; abans ho havia estat Santi Vila... Per vostè, hi ha algun traïdor?

Per mi, el que hi ha és un procés que sembla que estigui dirigit per hiperventilats que no han entès que cada vegada que s'acusa de traïdor més gent no es va eixamplant la base de l'independentisme i el sobiranisme, sinó fent-la cada vegada més petita. Jo, com que fa tants anys que soc un traïdor, em quedo més relaxat de saber que també ho és Puigdemont, Vila o Tardà. Però aquest és un problema, ha estat una de les causes de per què no s'ha pogut reconduir la situació i s'ha anat de cara a l'abisme. S'han imposat

sempre els *hooligans* amb la poderosa ajuda de la caverna espanyola i catalana.

Quan sent que dirigents independentistes declaren davant del jutge Llàrena que la DUI va ser simbòlica, què en pensa?

Penso que és legítim com a línia de defensa, però penso també en el 27 d'octubre. Que aquell dia, en el mateix segon, la secretària primera del Parlament estigués fent constar a l'acta de la mesa que la resolució no tenia cap tipus d'efecte jurídic i al mateix moment a fora s'estigués dient als alcaldes i a la ciutadania que s'estava proclamant la República ha estat una ficció, un engany que adquireix caràcter d'estafa política. A la mesa es deia una cosa i a la gent, una altra, això en política només té un nom: estafa.

Quina de les tres forces independentistes veu més realista, JxCat, ERC o la CUP?

La CUP és molt difícil veure-la realista. ERC i JxCAT, depèn del dia. En l'etapa que jo jutjo al llibre vaig veure molt més realista la gent del PDeCAT i Puigdemont el dia 26, i en canvi Marta Rovira i Junqueras jugant al joc de veure qui és el gallina, com a *Rebel sense causa*, quan els dos cotxes van cap a l'abisme. A hores d'ara s'han intercanviat els papers. Mai han coincidit en l'estratègia.

Al llibre hi ha un apartat dedicat a Ada Colau, “Ada nos dejó en la estacada”, on diu que Catalunya Sí Que es Pot reconeixia Barcelona en Comú però no a l'inrevés. Es van sentir abandonats?

Intentàvem representar un espai polític que tothom pensava que representàvem, però aquest espai polític no ens reconeixia, és una situació que políticament no desitjo a ningú.

“Els fills bastards dels comuns.”

És com al començament ens vam anomenar a nosaltres mateixos, però com que ens semblava que era una expressió molt dura, la vam canviar per la de *patrulla nipona*, la que es va enviar a defensar unes posicions difícils en una illa allunyada del Pacífic. Era un mecanisme d'autodefensa.

Ni rastre d'Albano Dante Fachin o d'Àngels Martínez al llibre.

No. Em sembla irrellevant. Les coses que no surten al llibre no em semblen rellevants.

Els comuns i Podem van treure pitjor resultat que ICV en solitari. Ha valgut la pena el camí de les confluències?

Espero que al final sí, però evidentment això posa de manifest que alguna cosa no s'ha fet bé. Què? Confondre suma amb resta, no confluir sinó substituir i no sumar valors, experiències i bagatges. És un dels grans reajustaments que ha de fer la confluència. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Peticions de dimissió a Salvadó per masclisme en una conversa privada

■ El PSC, els comuns, el PP i la CUP li demanen que plegui ■ El diputat d'ERC es disculpa i denunciarà la filtració ■ Rovira censura les "paraules inapropiades"

O.A.-E.
BARCELONA

Una conversa telefònica privada masclista i racista entre dos càrrecs públics d'ERC, l'exsecretari d'Hisenda Lluís Salvadó i l'alcalde de Sant Carles de la Ràpita, Josep Caparrós, va provocar ahir una allau de peticions de dimissió per al diputat republicà. El PSC, els comuns, el PP i la CUP van instar a deixar l'escó Salvadó, que és investigat pel jutjat número 13 de Barcelona per la seva participació en el procés. Consideren que el contingut de les seves paraules és incompatible amb l'exercici de la responsabilitat com a diputat. Salvadó va demanar disculpes pel que va admetre que era una "conversa en absolut apropiada", i que es va fer pública l'endemà de l'aturada i la vaga del 8-M, una jornada amb històriques protestes arreu del país en defensa de la igualtat i contra la violència contra les dones.

Salvadó també va criticar que fos l'"enèsima conversa amb familiars i amics filtrada per la policia que res té a veure amb la causa" i va anunciar que presentarà una denúncia.

Lluís Salvadó en una imatge d'arxiu ■ JOAN SABATER

Poc abans, la secretària general d'ERC, Marta Rovira, havia qualificat les paraules de Salvadó d'"inapropiades" i havia subratllat que no es corresponen a l'ideari del partit. Rovira va al·legar que els republicans treballen per "construir una societat amb igualtat efectiva" i estan compromesos amb la paritat.

En la conversa telefò-

ca gravada, que va fer pública Antena 3, Salvadó i Caparrós bromegen sobre les presumptes dificultats per a la recerca d'una consellera d'Ensenyament. Hi barregen comentaris masclistes i racistes, incloent-hi referències físiques vexatòries. Salvadó afirma que és difícil seleccionar dones per a càrrecs públics. "Trobar dones és missió impossible, és més

fàcil inaugurar un auditori que trobar dones", sentència el seu interlocutor. En un comunicat, l'alcalde de Sant Carles de la Ràpita va remarcar el que sosté que era un "clar to irònic" però que admetia del "tot inadequat" de la conversa, i va denunciar que s'ha utilitzat per "fer-ne un ús polític interessat contra ERC", en el marc d'una "campanya de desprestigi" contra Salvadó. També estudiarà si emprèn mesures legals per ingerències en la intimitat.

Els comentaris masclistes de Salvadó també van generar malestar a les files republicanes més enllà de Rovira. Dolors Bassa, consellera de Treball i Afers Socials, va expressar la seva indignació per "unes paraules impròpies de qualsevol home del segle XXI", i alhora per l'ús "indecent i oportunista" de les filtracions telefòniques. És la mateixa posició que van expressar els també diputats Jenn Díaz i Ruben Wagensberg. Aquest últim sentenciava que "és feina de tots els homes deixar de ser còmplices davant de segons quins comentaris per denunciar-ho. Sempre. En públic i en privat". ■

Alsina, Fernández, Minoves i Baños, d'esquerra a dreta i de dalt a baix ■ ARXIU / ANDREU PUIG / JUANMA RAMOS

Tres candidats pugnen per presidir l'ANC

■ Baños es presenta per mantenir-se al secretariat nacional de l'entitat

Redacció
BARCELONA

Tres candidats pugnen per presidir l'ANC i tancar l'etapa del lideratge de Jordi Sànchez, ara substituït pel vicepresident Agustí Alcoverro, en un moment en què l'entitat es planteja la relació que manté amb els partits independentistes. Es tracta del cap de premsa de l'entitat, Adrià Alsina; del president del Ciemen, David Minoves, i del vicepresident del Cercle Català de Negocis, Da-

vid Fernández. Tots ells han presentat avals per poder ser elegits com a membres del secretariat nacional de dissabte de la setmana vinent. D'entre els membres se n'elegerà el president. Dijous, l'exdiputat de la CUP Antonio Baños va anunciar que té l'aval de la territorial de Nou Barris per presentar-se a l'elecció del secretariat. Fonts properes a Baños van precisar, però, que aspira a ser secretari, igual que ho va ser en l'anterior mandat. ■

De dimarts a dissabte de 9.30 a 18.30 h · No tanquem al migdia · 93 892 65 87 · info@quvi.es · www.quvi.es

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Al Mercat de la Flor de Vilassar de Mar hi ha roses de tot tipus. Ahir, també de grogues d'importació ■ ORIOL DURAN

L'embolic de les roses grogues

PRESOS • Òmnium vol aprofitar la diada de Sant Jordi per fer campanya pels presos polítics **MATÍS** • L'entitat, que primer va demanar regalar roses grogues, ara matisa ja que a Catalunya només es produeixen roses vermelles

Mireia Rourera
BARCELONA

La crida d'Òmnium Cultural a regalar roses grogues per Sant Jordi en solidaritat amb els presos polítics ha trasbalsat el sector de la flor. La raó és que a Catalunya no es produeixen roses grogues ni de cap altre color. Només se'n fan de vermelles. Si la campanya finalment es tira endavant, com sembla, totes les roses grogues s'hauran d'importar i, a més, això podria fer pujar els preus.

Per Sant Jordi es venen tants milions de roses que la producció catalana no dona l'abast (només representa el 10% del que s'arriba a vendre aquest dia) i, igualment, cada any s'han d'importar la majoria d'Holanda, Equador i Colòmbia. Aquest any, com que Sant Jordi cau en dilluns (i els dies de cada dia es ven més perquè s'afegeixen a regalar-ne els supermercats a les seves clientes, les empreses als seus treballadors), el Gremi de Floristes calcula que vendrà 7 milions de roses vermelles (les que no són vermelles no arriben ni a l'1%). A aquestes s'hi han d'afegir les roses que poden vendre les entitats, els estudiants i les gitanes, que cada

any munten parades alternatives.

Després de l'aldarull causat per l'anunci d'Òmnium i el malestar dels horticultors i els floristes, l'entitat catalanista s'ha vist obligada a fer un comunicat en què assegura que la seva proposta és que "es regali una rosa vermella, com cada any, i una de groga". "Òmnium

A Catalunya només es produeixen roses vermelles. Les d'altres colors són importades

Cultural en cap cas vol perjudicar la producció i el mercat de Catalunya, exclusivament de rosa vermella, i fer una campanya excloent", assegura. La seva intenció és aprofitar la diada per reforçar la campanya pròpia de l'entitat per la llibertat dels presos polítics engegada fa mesos per denunciar la injustícia que suposa l'empresonament del president d'Òmnium, Jordi Cuixart; el fins fa poc president de l'ANC, Jordi Sànchez; el vicepresident Oriol Junqueras i el conseller d'Interior, Joaquim Forn. Una altra cosa que Òmnium deixa clar és que ells no vendran roses per recollir diners per a la caixa de resis-

tència, cosa que seria competència deslleial als floristes. Això també ha tranquil·litzat el sector.

El Gremi de Floristes, el Mercat de la Flor de Vilassar i Òmnium es van reunir ahir al migdia per parlar del tema. "Volem saber exactament què es proposa per poder intentar dissenyar una estratègia perquè ningú en surti massa perjudicat. El que es pot dir avui és que hi ha molt bona voluntat per part de tothom i volem donar un missatge de tranquil·litat a horticultors i floristes", va explicar el president del Gremi de Floristes, Joan Guillén.

La novetat de la rosa groga a falta de pocs dies per la diada i perquè els floristes n'encarreguin a fora milions d'exemplars "no ens l'esperàvem. De fet, no havia passat mai", explica Joan Guillén. També serà el primer Sant Jordi en què la rosa es regala amb un significat polític. Mai fins ara la rosa de Sant Jordi amb l'espiga reglamentària havia significat res més que amor (això sí, a l'hora de posar els llaços hi havia majoritàriament per escollir o la cinta amb la senyera o la cinta amb els colors el Barça). Aquest any, com tot el que passa al país, també serà una diada diferent. ■

Soler i Puig, en llibertat amb restriccions

■ Neguen haver intervingut en l'operació dels Mossos l'1-O ■ El fiscal volia fiança

Mayte Piulachs
BARCELONA

La magistrada de l'Audiència Nacional Carmen Lamela va acordar ahir de deixar en llibertat l'exdirector dels Mossos Pere Soler i l'exsecretari general d'Interior Cèsar Puig després que van declarar com a investigats en el cas contra la direcció dels Mossos, acusada de sedició i d'un possible delictes d'organització criminal. El fiscal demanava una fiança de 100.000 euros per a cada un d'ells, però la jutgessa la va denegar, perquè no va imposar-ne cap al major Josep Lluís Trapero. Com a ell, imposa a Soler i Puig les mesures cautelars d'anar cada quinze dies al jutjat i d'haver de deixar un telèfon de contacte, la retirada del passaport i la prohibició de sortir de l'Estat espanyol.

En la interlocutòria, la jutgessa assegura que hi ha indicis que la suposada "inactivitat" dels agents de la policia catalana per aturar el referèndum va ser "anunciada" per la direcció dels Mossos en declaracions anteriors. En aquest sentit, hi detalla que Soler va ser nomenat director dels Mossos el 14 de juliol passat, com altres càrrecs, en substitució "dels que dubtaven de les conse-

Pere Soler, amb el seu lletrat, Oriol Guardiola ■ ACN

qüències" del procés. En la seva declaració, Soler, defensat pel penalista Oriol Guardiola, del bufet Martell, va aclarir que no va intervenir en l'operació policial de l'1-O perquè la seva tasca és més política, com ara aprovar pressupostos de material o personal quan li ho demanen, petició que no li van fer el dia del referèndum. Va detallar que les piulades amb què la Guàrdia Civil l'incrimina només recullen una part i que va fer revisar les actes policials de l'1-O no per corregir-les, sinó per aclarir-les i ampliar-les, com li van exigir distints òrgans judicials. L'exsecretari d'Interior va indicar a la magistrada que orgànicament els Mossos no depenen directament d'ell. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pregunten per la implicació de Madrenas en l'1-0

■ La Fiscalia Superior de Catalunya demana a l'Ajuntament de Girona si l'alcalde va cedir locals públics i si va ordenar posar-los a disposició del referèndum ■ Mollerussa rep el mateix requeriment

Òscar Pinilla / ACN
GIRONA / MOLLERUSSA

La Fiscalia Superior de Catalunya va enviar un requeriment per saber la implicació en el referèndum de l'1 d'octubre de l'alcalde de Girona, Marta Madrenas. El requeriment a l'Ajuntament de Girona, que no anava dirigit a Madrenas, contenia dues preguntes concretes: si l'alcalde havia cedit instal·lacions o locals públics per a la celebració del referèndum i si havia ordenat posar a disposició aquests locals l'1 d'octubre. El consistori de Girona va rebre el requeriment de la fiscalia el 26 de febrer i tenia deu dies per contestar-lo. Els serveis jurídics són els encarregats de donar-hi resposta. El requeriment forma part de les diligències d'investigació penals incoades el 21 de setembre pel decret del fiscal superior de Catalunya per delictes de desobediència i prevaricació. Ma-

L'alcalde de Mollerussa, Marc Solsona (esquerra), i l'alcalde de Girona, Marta Madrenas, votant l'1-0 ■ J. LOSADA / J. SABATER

dre va anar a declarar el 20 de setembre a l'Audiència de Girona per haver signat un decret a favor del referèndum, quan aleshores no era diputada. En aquest sentit, l'Ajuntament de Girona va reconèixer ahir que han rebut

el requeriment, però per ara van refusar fer declaracions en aquest sentit.

Un acte administratiu

El mateix requeriment l'ha rebut l'Ajuntament de Mollerussa. Es va enviar al secretari municipal el 2 de

febrer i la fiscalia preguntava si l'alcalde, Marc Solsona, havia cedit locals per celebrar el referèndum i si s'havia fet "un acte administratiu" amb aquesta finalitat. El secretari municipal ja va respondre el requeriment de la fiscalia.

"Tot respost. Tal com vam dir el 19 de setembre quan vaig anar a declarar, jo entenc que votar no pot ser mai delictu, i vam intentar fer tots els possibles perquè la gent de Mollerussa pogués votar. Dins d'aquesta doctrina anem treballant

el dia a dia. Entenem l'1-0 com una cosa passada; ara convé treballar pel futur del país", va assenyalar ahir l'alcalde a l'ACN.

És la primera comunicació del ministeri públic sobre l'1-0 que rep l'Ajuntament de Mollerussa després que el seu alcalde anés a declarar el 19 de setembre a la Fiscalia Superior de Catalunya. "Som molt conscients del que va passar l'1 d'octubre a la ciutat", va afirmar Solsona. I insistia: "Continuem

La frase

"Som molt conscients del que va passar el dia 1 d'octubre a la ciutat"

Marc Solsona
ALCALDE DE MOLLERUSSA

en el dia a dia. A l'estratègia judicial de l'Estat espanyol contra la voluntat popular en tots els municipis del país l'1-0, intentem donar-hi la importància que té, sense maximitzar-la ni minimitzar-la." Els requeriments formen part de la investigació als més de 700 alcaldes que van signar decrets a favor de la celebració de l'1-0. En el cas dels alcaldes que són diputats, els ha enviat el requeriment la Fiscalia Superior de Catalunya perquè són aforats. ■

Defensa estudia accions contra Fira de Girona

■ L'exèrcit no podrà participar a Expojove 2018 per haver vulnerat la normativa

Òscar Pinilla
GIRONA

Al Ministeri de Defensa no ha agradat la decisió de Fira de Girona d'impedir la participació de l'exèrcit en l'Expojove els pròxims tres anys. De fet, estudia prendre accions per no quedar-ne fora, tot i que l'alcalde de Girona, Marta Madrenas, afirma que la sanció està molt ben "fonamentada" perquè considera que l'exèrcit va fer cas omís del codi ètic de

la fira. Fonts del Ministeri de Defensa van detallar a l'ACN que estan "analitzant" la decisió, i no descarten prendre les "accions legals pertinents". Des del govern espanyol recorden que és la llei de drets i deures dels membres de les Forces Armades la que obliga els militars a vestir d'uniforme quan estan de servei. A més, recorden que les normes generals, a més de les limitacions i autoritzacions sobre el seu ús, han de venir establertes a través d'una ordre ministerial. D'aquesta manera, l'executiu central respon a la decisió del comitè del patronat de Fira de Gi-

rona que ha imposat una sanció de tres anys a l'exèrcit espanyol per participar a l'Expojove. La sanció s'aplica perquè consideren que, tot i que els van prohibir exhibir elements bèl·lics, hi anaven uniformats.

"Una madrenada"

El PPC de Girona va criticar ahir el vet a l'exèrcit. La seva portaveu al consistori, Concepció Veray, considera que la decisió és "una madrenada". La popular creu que el codi ètic a través del qual s'ha acordat l'expulsió està fet "a mida" per justificar l'exclusió de l'exèrcit de l'Expojove. Veray acusa Madrenas de

L'exèrcit va exposar a Girona l'any passat amb uniforme, tot i no estar permès ■ G. TUBERT (ACN)

"desconeixement total" de l'exèrcit perquè considera "l'uniforme dels militars com un signe bèl·lic". Des del PPC creuen que l'alcalde de Girona actua amb "actitud sectària" pensant només "en una part dels gi-

ronins que comparteixen la seva ideologia separatista". Per tot plegat, li demanen que "rectifiqui". Des del PPC de Girona asseguren que en les passades edicions, l'estand militar va ser "un dels més visi-

tats" de l'Expojove. L'expulsió, assegura Veray, implica "coartar la llibertat dels joves per conèixer una sortida laboral, de desenvolupament acadèmic i de formació professional d'un gran nivell". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Forn renuncia a ser el futur candidat del PDeCAT a Barcelona

■ Neus Munté i Carles Agustí es disputaran la nominació
■ El filòsof Jordi Graupera planifica el pas a la política local

Francesc Espiga
BARCELONA

Tothom que el conegui o hi hagi tingut un mínim tracte sap que el gran repte polític de Joaquim Forn, la seva ambició o anhel, era ser candidat a l'alcaldia de Barcelona. La política municipal ha estat, és i serà el seu hàbitat natural. Tant és així que el seu era el nom recurrent a l'hora d'assenyalar qui havia de ser el substitut potencial de Xavier Trias en la llista del PDeCAT per a les eleccions locals del 2019. Però va arribar el seu empresonament. Malgrat que di-

versos sectors del partit, començant pel mateix Trias, han insistit fins al darrer minut perquè aspirés a la nominació, Forn ho ha descartat a través d'una carta tramesa des d'Estremera i que es va conèixer ahir. En l'escrit no amaga que li feia "il·lusió" ser cap de llista i es veia "preparat" per ser-ho, però afirma que ara ha de centrar els esforços "a sortir de la presó".

La de Forn era l'única peça que quedava per encaixar abans que comenci la partida de les primàries per triar l'alcaldeable del PDeCAT. Ahir es va tancar

La frase

“M'hauria fet il·lusió presentar-me..., però haig de centrar els meus esforços a sortir de la presó”

Joaquim Forn
CONSELLER D'INTERIOR

el termini per inscriure-s'hi i, finalment, seran dos els noms que sortiran a concurs: l'exconsellera Neus Munté i l'actual responsable de Govern Obert de la Diputació, Carles Agustí. El repte ara, per a tots dos, és reunir els avals

Joaquim Forn fotografiat a finals del 2016 al Saló de Cent de l'ajuntament ■ JOSEP LOSADA

acordats –100 d'associats i 500 de veïns de Barcelona– abans del 8 d'abril.

En les darreres hores, però, hi ha hagut altres moviments en l'àmbit sobiranista, amb la vista posada en les municipals de l'any vinent. El filòsof Jordi Graupera, actualment establert als Estats Units, va anunciar, també ahir, la celebració el 20 de març que ve d'una conferència a la UB sota l'aixopluc del moviment denominat *Barcelona és capital*. El seu vídeo promocional és una crida explícita a bastir una candidatura que vagi més enllà de partits. ■

Autodiagnòstic VIH

Des del mes de gener d'aquest any, l'oferta de dispositius **on fer-se la prova del VIH a Catalunya s'ha ampliat amb la comercialització d'un autotest, de venda a les farmàcies sense necessitat de recepta mèdica**, que permet l'autodiagnòstic d'aquesta infecció.

Aquest **autotest** s'afegeix als dispositius ja existents i és una eina més per a la detecció precoç del VIH, augmentant els llocs on fer-se la prova:

Al metge/metgessa de capçalera.

A les entitats comunitàries que treballen en la prevenció del VIH.

A les oficines de farmàcia dins el Programa de cribatge oportunista de la infecció per VIH.

A casa (autotest).

Quan una persona sospita que pot haver-se infectat pel VIH, cal que es faci una prova de detecció respectant sempre el **període finestra**.

Tipus de proves de detecció del VIH

Hi ha diferents tipus de proves que s'utilitzen per esbrinar si una persona està infectada pel VIH, i les més utilitzades són:

Test VIH	Què detecta?	Període finestra
Anticossos (laboratori)	Anticossos VIH	Tres mesos
Antigen p24 (laboratori)	Proteïna viral p24	Un mes
Quarta generació (laboratori)	Anticossos VIH i proteïna viral p24	45 dies
Test ràpid	Anticossos VIH	Tres mesos

Si el resultat **no és reactiu** i s'ha respectat el període finestra, això vol dir que la persona no s'ha infectat pel VIH.

Si el resultat **és reactiu**, cal fer una altra prova de confirmació a qualsevol dels dispositius anteriorment citats.

Actuació farmacèutica en la dispensació de l'autotest VIH a la farmàcia

Al COFT hem elaborat una [Guia d'actuació en la dispensació del test VIH a l'oficina de farmàcia](#), la qual dona les eines necessàries per poder fer una dispensació correcta i de qualitat seguint un protocol d'actuació homogeni per a tota farmàcia comunitària.

Davant la demanda d'un usuari d'aquest tipus de producte, el farmacèutic tindrà en consideració:

1. Oferir a l'usuari la possibilitat de fer la dispensació a la zona d'atenció personalitzada per garantir la seva confidencialitat.
2. Donar informació prèvia sobre el test.
3. Verificar la idoneïtat del test segons la situació particular del pacient.
4. Informar sobre el període finestra de 3 mesos.
5. Explicar la interpretació dels resultats.
6. Facilitar les dades de derivació per tal que, en cas d'un resultat positiu, l'usuari pugui dirigir-s'hi a fer la prova de confirmació.

I recordi: Davant qualsevol dubte consulti el seu metge o farmacèutic.